

ת"פ 24594/21 - מדינת ישראל נגד יעקב אטנאו, ניסים אוזלאי, רועי תם, אור משטי, אוראל כרמלי, שקד סיבוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 21-06-24594 מדינת ישראל נ' אטנאו ואח' 11 יולי 2022

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא
מדינת ישראל
המאשימה
על-ידי ב"כ עו"ד רביד שיפמן

נגד	יעקב אטנאו (עוצר)	הנאשמים בת"פ
	ניסים אוזלאי	24594-06-21
	על-ידי ב"כ עו"ד אמיר ברכה ועו"ד ישראל בונזח	הנאשמים בת"פ
	3. רועי תם	24533-06-21
	אור משטי	
	אוראל כרמלי	
	6. שקד סיבוני	

גור דין - נאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן בגור דין זה - **הנאשם**) הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמיות, לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(2) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ג-1977 ובעבירה של חבלה בمزיד ברכב מניע געuni, לפי סעיף 3413ה יחד עם סעיף 29 ובנסיבות סעיף 144ו לחוק העונשין.

בנוספ', צירף הנאשם והודה בעובדות כתוב האישום בת"פ 8721-04-19 (בית משפט השלום בפתח תקווה, להלן - **תיק ה版权归原**) והורשע בהתאם, בשתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הודהת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון בגדרו תוקן כתוב האישום אך מבל' שגובשה הסכמה לעניין העונש.

2. שני כתבי האישום שהוגשו בפרשה (ת"פ 24594-06-21 ות"פ 21-06-24533) אוחדו נוכח הסדר הטיעון שגובש, וממלא עניינים של שניהם נסוב סביב אותן אוiron.

בעניינו של נאשם 1 גובש הסדר טיעון (סגור) אשר אומץ על-ידי בית המשפט, באופן שביום 22.5.22

עמוד 1

נזר דין של הנאשם 1, בגדרו הוטלו עליו 5 שנות מאסר לריצוי בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שהעונש הכולל עמד על 5 שנות מאסר ו- 3 חודשים. כמו כן, הוטלו על הנאשם 1 רכיבי עונשה נלוים בדמות מאסר על-תנאי ופיזי למתלוון.

עונשם של נאים 3 - 6, שוחררו ממעצר עover להציג ההסדר, טרם נקבע, שכן נאים אלה מצויים בקשר עם שירות המבחן וטרם הוגש בעניינם תסקير סופי.

ה הנאשם, שעוניינו עומד לבחינות כתעת, נעצר עד תום ההליכים, ועל כן עוניינו הופרד מעניינים של האחרים (בדומה לעוניינו של הנאשם 1).

עובדות כתוב האישום המתוקן

.3 כתוב האישום המתוקן שהוגש בעניינים של כלל הנאים, מתאר אירוע שהתרחש על רקע מבצע "שומר חומות", במסגרתו, ולצד הלחימה בארגון החמאס, התעורר גל של הפרות סדר וההתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רקע לאומני-גזעני, שככל אויר עליונות של אזרחים יהודים כלפי ערבים, של אזרחים ערבים כלפי יהודים, תקיפות כוחות משטרה, הוצאות, וجرائم נזק לבתי עסק ובתי תפילה.

ניתן לראות בחלק העובדתי של כתוב האישום כחזה המכיל שלושה פרקי משנה:

פרק המשנה הראשון, המתאר קשר שבוצעה על-ידי נאים 1, 4, 5 ואחרים להטעמתם עם אזרחים ערבים על רקע לאומני-אידיאולוגי ומוניע גזעני. במסגרת קשר זה, שה הנאשם לא היה שותף לו, נסעו נאים 1, 4 ו- 5 ל偶, ביחד עם אחרים, כשהם מצודים באמצעות תקיפה ובהם אבני וגז פלפל, אולם נחסמו בכניסה לעיר על-ידי כוחות המשטרה, ואף ניסיונם להיכנס לעיר LOD מכינסה נוספת, לא צלח. למחמת, ביום 12.5.21, ולאחר שנאים 1, 4 ו- 5 נכחו באזורי ההתפרעויות בעיר בית-ים, תואם עם אדם אחר כי הגיעו למסגד סידני- עלי בהרצליה במטרה להטעמתם עם ערבים. בהתאם לסייע, נסעו נאים 1, 4 ו-5 למסגד, כשהם מצודים באמצעות תקיפה ובהם אבני, סכינים יפנים, אלות, מרגן, פטיש, סכין מתקפלת וגז פלפל. **חשיבות לציין כי הנאשם שבפניו כתעת לא היה חלק מאותו קשר ומאותה התארגנות שתוארה לעיל.**

פרק המשנה השני, מתאר את הקשר שנרכקם בין הנאשם לבין נאים 3 ו- 6 להטעמתם עם ערבים על רקע לאומני-אידיאולוגי ומוניע גזעני, ואת הגעתם למסגד סידני-על, לצורך מימוש הקשר. במסגרת התארגנות זו הגיע נאם 3 למקום שבו נמצא מצוד בסקין.

פרק המשנה השלישי, מתאר את שאירע עם הגיעו כל הנאים למקום וכן אחרים שזהותם אינה

ידועה. סך הכל הגיעו והתאספו במקום כ- 18 אנשים. באוטה נקודת זמן, מעט לפני השעה 21:45 הוצאה בחניון סמוך ניידת משטרת על-מנת לשומר על הסדר וביתחון המסגד ואלה הבאים בשעריו. בחניון נכח גם ג'סאן חאג' יחיא, יליד 1961 (להלן - **קורבן העבירה**) אשר ישב ברכבו, ואכל את ארוחת סיום צום הרמדאן.

עם עדיבת הנידת את החניון, קרא נאשム 1 לחבורה לנوع, ולאור כך, הנאים כולם החלו לרצץ לעבר הרכב, תוך שנאשム 1 נושא בכליו סכין וגם פלפל, ונאשム 3 נושא בכליו סכין. מי מבני החבורה אף צעק "ערבי". החבורה התקרבה לרכב, כאשר אחד מביניהם אמר לקורבן העבירה "ערבי ערבי" והטיח בראשו אבן. אחד אחר מהחבורה ריסס את פניו בגז מדמייע, או אז ידו מי מבני החבורה, ובכלל זה גם נאשימים 3 ו-6 אבנים גדולות בקורבן העבירה, בעוד הנאשם השלים בקבוק זכוכית לעבר הרכב. בתגובה לפגיעות האבנים בקורבן העבירה וברכבו, רכן קורבן העבירה לעבר ההגה, והשים עצמו כמת.

בשלב זה, ובמסגרת הקשר, ניגש נאשム 1 אל קורבן העבירה, ذكر אותו בכתפו השמאלי בסכין, והחבורה נמלטה מן המקום.

כתוצאה מהאירוע, נגרמו לקורבן העבירה פצע וחבלת חזה, שטף דם בזרוע שמאל ואדומות בעיניים. כתוצאה מבדיקה בסכין על-ידי נאשム 1, נגרם לקורבן העבירה חתך בכתף שמאל באורך של כ-4 ס"מ, שהצריך סגירה בסיכות. קורבן העבירה אושפז בבית החולים. בנוסף, ניזוק רכבו ונופצו שימושותיו.

על בסיס האמור לעיל, וכפי שפורט, הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בנסיבות חמימות וכן בעבירה של חבלה במידה ברובב מניע געuni.

עובדות תיק הציגוף

4. כתוב האישום המתווך בתיק הציגוף מתאר אירוע שהתרחש ביום 19.1.19, במסגרת התקשר סבו של הנאשם לモקד 100 והזעיק שוטרים לבתו, וזאת מאוחר ורכבו של אחיו של הנאשם חנה בחניית הבית תקופה ממושכת. במקום הגיעו שוטר ופקח עירוני, ואלה שוחחו עם הנאשם שהגיע למקום בלבד עם אחיו. השוטר ביקש מהשנים להוציא את הרכב מחנית הבית, שאז החלו הנאשם ואחיו לקלל את סבו. הנאשם אף צעק לעבר השוטר, תוך שהנאים מאים כי יתן לו מכות. שוטר חזר על בקשתו מהנאים להוציא את הרכב מחנית הבית, שאז אמר לו הנאשם שאין רוצה להיות רגוע, וכן "**יאלאה תשחרר אותך אל דברי איתך בקיצור יאלאה תשחרר אותך יא זין גם אתה**", ואמרה דומה נוספת. הנאשם פנה שוב לסבו, ו אמר לו "אם אני איעזר היום אתה שומע אתה מת... אני אומר לך אם אני נעצר היום אתה מת יא שרמוטה, משטרות אתה מביא לי, אל תדאג אני אזיין אותך...". אמרות דומות נוספות. הנאשם המשיך לאים על הסב בנסיבות השוטר, ואף השמע דברי בלוּם לפני השוטר, ו אמר לו בשלב מסוים "**אני אחתחם לך על הקבר**".

על בסיס האמור לעיל, וכפי שפורט, הורשע הנאשם בשתי עבירות של אוממים.

טייעוני הצדדים לעונש

5. התובעת, עו"ד רビד שיפמן, עמדה בטיעוניה על אופיים של הערכים המוגנים שנפגעו ועל עצמת הפגיעה בהם. נטען כי המעשים המתוארים בכתב האישום פגעו פגעה קשה בערכים המוגנים של שמירה על שלמות הגוף, שלמות הרכוש, שלום הציבור, הסדר הציבורי, והזכות של כל אדם להימצא במרחב הציבורי ללא חשש ומוראה. כאשר אירועים אלימים מהסוג דנן מבוצעים על רקע גזעני, ניתן למצאו בכך חומרה מיוחדת. עוד נטען, כי המעשים נעשו בזמן לחימה, כאשר משאבי כוחות הביטחון צריכים להיות מופנים להגנה על ביטחון המדינה מפני אויב מבחוץ, כאשר מעשים כגון אלה של הנאים יצרו צורך בהפניית חלק ממשאבים "כלי פנים".

התובעת עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, וטענה כי "... חברה של כ- 20 משתתפים, התנפלו באישון ליל, בסביבה מבודדת, בחנית מסגד ריקה מכל אדם למעט מתלוןן, גבר מבוגר בן 60, שি�שב ברכב. לא קדם לאירוע כל שיג ושיח עם המתلونן, וכל "חטאנו" שהוא ערבי. המתلون שנקלע שלא בתובתו לזרה שהנאשמים בחרו כדי לביצוע זמם. המתلون התרע מזו ליפול קורבן למעשים רעים, להיסקל באבניים, להיות מבזה ומושפל בשל מוצאו. אבל, מעשייהם של הנאשמים כונו "לא רק" כלפי המתلونן, אלא נועד בעיקר להזכיר מסר מסוים לאזרחים הערבים של מדינת ישראל, שנועד לפוג, לזרוע איבה בין יהודים לערבים. והכל, כפי שאמרתי, בזמן לחימה, כשהמדינה תחת מתקפת טילים שלא מבחינים בין יהודים לערבים" (פרוי' עמ' 20 ש' 11).

עד הפעם התובעת למסמכים רפואיים שהוגשו בעינויו של קורבן העבירה, וכן להצהרתו של קורבן העבירה, במסגרתה תיאר את שער עליו באותו ערב. התובעת ציינה כי כאשר מדובר באירוע מסווג "לינץ'" אין מקום לבחון את חלקו היחסי של כל אחד מהמעורבים, שכן חומרת המעשה נובעת מעצם עשייתו בחבורה. מכאן, שאין משמעות לשאלת מי זרק אבן, מי בקבוק, מי פגע וכי החטיה, וכן לבחון את מעשיו של נאשם 2 בזוכיות מגדלת או לנתקם ממיעשייהם של יתר המעורבים.

תוך הפניה לפסיקת בתי המשפט, ובshall all לכל הנ吐נים, סקרה התובעת כי יש מקום לקבוע מתחם הנע בין 3 שנים מאסר ל- 6 שנים מאסר.

באשר לתיק הציגוף, נטען כי יש לראות חומרה במעשיו של הנאשם, דהיינו - באותם איזומים כלפי סבו וככליו שוטר, וכן בעיקר לטיב האיזומים שנשמעו מפי הנאשם. מעשים אלה, כך על-פי הנטען, פוגעים בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובצורך ליצור הגנה ראהיה לעובדי הציבור, ובמכלול הניסיות, יש כדי להצדיק קביעת מתחם הנע בין מספר חדשני מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין שנות מאסר.

בהתיחס למיקומו של הנאשם בטור המתחם, נטען כי יש ליתן משקל נמוך להודאותו, וזאת בהעדר הליך שיקומי, וכן יש מקום ליתן משקל לחומרה גם לעברו הפלילי הכלול רצוי מאסרים וכן מאסר מותנה בן 8 חודשים אותו יש להפעיל בענייננו. עוד נטען, כי הרשות הナשמה בתיק הציגו מחייבת הפעלת מאסר מותנה נוספת בן 4 חודשים (שני המאסרים המותנים הוטלו באותו גזר דין), ויש אף ליתן את הדעת לעובדה כי האירוע התרחש פחות משנה לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר אחר.

על יסוד כלל השיקולים, סבירה התביעה כי יש להשיט על הנאשם עונש מאסר משמעותי, להפעיל את שני המאסרים המותנים במצבר, להטיל מאסר מותנה, וכן לחייב את הנאשם בפייצוי ממשמעותי לטובות קרובן העבריה.

הסגנור, עו"ד אמיר ברכה, עמד בטיעונו על הצורך לקבוע את מידת אשמו של הנאשם על-פי חילקו במסכת העבריינית, וזאת תוך מתן דגש גם לקשר - אם קיים - בין מעשיו של הנאשם לבין הנזק שנגרם לדורבן העבריה. נטען בהקשר זה כי טוב החבלות המשמעותיות בכתב האישום המתוון, הן בראש וראשונה תולדתה של דקירת דורבן העבריה על-ידי נאם 1, ולא תולדתה של המעשים שבוצעו על-ידי יתר המעורבים, ובפרט על-ידי הנאשם. הוסבר כי הנאשם לא נטל חלק בקשר העברייני שנקשר בין נאים 1, 4 ו-5, לא נסע לעיר LOD אגב הנסיבות ברכי משחית, אך שיש לראות את מעורבותו באירוע כשל נקודתי, חריג, וכזה שלא בהכרח שיקף את הלך רוח נמשך של נקמה באזרחים ממוצא عربي, כפי שטענה התביעה.

וכך נטען, בין היתר: "ה הנאשם לא שלחב ולא הסית. הנאשם היה פסיבי ונגרר. זה גם מסתדר עם **騰空** שרות המבחן המדובר על אדם בעל יכולות קוגניטיביות נמוכות".

בהתיחס לתיק הציגו, הוסבר כי הנאשם הביע חרטה ושיקם את יחסיו עם סבו, וטען כי "ה הנאשם מתחרט, ובתקיר שהתקבל ציין על-ידי שרות המבחן כי בשיחה שערכו עם הסבא תיאר קשר קרוב עם נכדו, אשר רוחש לו כבוד ואינו חשש מפניו. שרות המבחן ציין בנוספ' כי התרשם מהצורך של הסבא לגונן על נכדו. בסופו של יום, הסבא הגיע היום לבית המשפט וחזר על הדברים, גם אם היה לו קשה להתבטא ולהסביר את עצמו. אך התחששה שלו שלא היו איזומים כי לא חש מאויים. הרי לא הוא הזמין את המשטרה אלא הדוד, אך לטענתי. בעמ' 2 למסקיר, ציין כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות נמוכות, אדם עם הפרעות קשב, לקויות למידה, גדול בסביבה מאוד בעיתית, ובגלל זה בגיל צער עזב את בית הספר והחל לעבוד" (פרק' עמ' 38 ש' 3).

תוך הפניה לפסיקה מגוונת, טען הסגנור כי המתחם בגין התקיק העיקרי צריך להיות נמוך באופן משמעותי מהמתחם לו עותרת התביעה, אך שהרף התחתון שלו עומד על 15 חודשים, בעוד המתחם בתיק הציגו צריך להתחיל ממאסר מותנה.

באשר לעונש המתאים לנאים, ביקש הסגנור ליתן משקל משמעותי לחשיבות להודאותו כבר בשלב החקירה, לעומת זאת מדבר בנאים נשיים, אב לילד הצפוי לעלות לគיתה א', אשר עצור תקופה ממושכת בתנאים לא פשוטים, נוכח טיב העבירה בה הורשע.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. האירוע בו נטלו הנאים חלק, ובכלל זה גם הנאים שבפניו כעת, הוא אירוע חמוץ, אלים, מביש ועומד בסתרה חזיתית לערכי הבסיס של העם היהודי ושל מדינת ישראל. פגעה באדם רק בשל מוצאו היא פעלאה שלא ניתן לקבל, לא ניתן להסכים לה, ובהתאם - יש לקבוע בצדיה "תג מחיר" אשר יהא בו לשקף את חומרת המעשים וליצר הרתעה רואה.

במסגרת ע"פ 577/22 מדינת ישראל נ' אוחנינה (6.3.2022) (להלן - **ענין אוחנינה**) עמד בית המשפט העליון על חומרת מעשי של נאים באירוע התפרעויות שהתרחשו במהלך מבצע "שומר חומות", וקבע את הדברים הבאים: "**האירוע בו המשיב נטל חלק הוא מביש ומקומם - בעיצומו של מבצע 'שומר חומות'** כאשר **משabi כוחות הביטחון מוקצים לצרכיו הגנה על ביטחון המדינה ואזרחותה, המתבסה בחורט פורעים, ביניהם המשיב, על מנת לפגוע באזרחים תמיימים וזאת אך ורק על רקע היוותם בני המגזר היהודי. בעוד שמדובר כי אין להטיל את מלאו כובד משקלו של אירוע קשה זה על כתפי המשיב - מעשיו שלעצם מגלים חומרה של ממש. המשיב יrisk על המטלון, ניפץ את השמשה האחראית של רכבו ונגב חפצים ממנו. חלקו המשמעותי במעשים שקדמו לאלימות התקיפה ודבריו עת שרואיין, מוסיפים אף הם לחומרת מעשי, בין היתר, לאחר שהם מלמדים היטב על הילך רוחו בעת האירוע ועל שהניעו אותו לביצעם. המסר העוני שייש להשמע באופן חד וברור הוא כי מעשים מעין אלו, הנעשים על רקע געuni, הם מן החמורים שבדין ויש להוקיעם מכל וכל - בין אם מדובר בקרבן מהמגזר היהודי, ובין אם בקרבן משתיר למגזר היהודי, כבעניינו".**

8. משנקבשו דברים אלה, אין עוד מחלוקת כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהאירוע, הם אותם ערכים שסקירה התביעה בטיעונה, ודומני כי אף הסגנור לא חלק על כך.

9. באחד מגורי הדין שניתנו על-ידי באירוע האלים שהתרחשו בפרשת "שומר חומות" (ת"פ 21-06-15297) ציינתי כי לצד חובתו של בית המשפט ליתן משקל לחומרתו הכללית של האירוע, קיימת חובה נוספת אשר כרוכה בבדיקה מעשי ה konkretiyim של כל מעורב ומעורב במסכת העובדתית.

לצד האמור לעיל, ושהה שמדובר באירוע בעל סממנים של "לינץ", ברור כי אין מקום לדקדק בהבינות "דקות" בין חלקו של מעורב פלוני לבין חלקו של מעורב אלמוני, וזאת ככל שאין פער משמעותי בין מעשייהם של

המעורבים השונים.

במקרה דן, דומה כי ניתן להצביע על שלוש דרגות חמורה ביחס למשתפי האירוע:

הדרגה הראשונה - עליה נמנתה נאשם 1, שהוא חלק מקבוצת הקוראים הראשונה, אשר ניסתה להגשים את הקשר העברייני ולהתעמת עם אזרחים ממוצא ערבי בעיר לוד ביום 11.5.21, ומשלא עלה בידה לעשות כן, הגשימה את הקשר העברייני במסגד סידני-עלি בהרצליה, ביום לאחר מכן. נאשם 1 היה אף זה שדקר את קורבן העבירה באמצעות סכין.

הדרגה השנייה - עליה נמנים קבוצת הקוראים הראשונה (נאשמים 4 ו-5, ולמעט נאשם 1 השיר לדרגת החומרה הראשונה) שהגיעה לעיר לוד, ביום המחרת, למסגד סידני-עליל בהרצליה, כאשר חברות מצוידים באמצעות תקיפה מגוונים. קבוצה זו השתתפה בזריקת האבנים לעבר קורבן העבירה, וכן נטלה חלק בפגיעה ברכבו.

הדרגה השלישית - עליה נמנים קבוצת הקוראים השנייה (הנאשם ונאשמים 3 ו-6) אשר הגיעו למסגד סידני-עליל בהרצליה ביום האירוע, כאשר אחד מהם (נאשם 3) החזיק סכין. גם קבוצה זו השתתפה בזריקת האבנים לעבר קורבן העבירה, וכן נטלה חלק בפגיעה ברכבו.

דרגות החומרה שפורטו לעיל, קשורות בעיקר לעוצמת הקשר העברייני, והפעולות שבוצעו על-מנת להגשים את מטרת הקשר עבור תקיפתו של קורבן העבירה. בהינתן כך, ניתן להצביע על הבדלים שונים בין המעורבים, כפי שפירוטה לעיל. יחד עם זאת, ובכל הנוגע לאירוע תקיפתו של קורבן העבירה, אני נכוון להסכים עם עדמת התביעה, לפיה אין מקום לבצע הבחנה משמעותית בין זורק אבן אחת לאחרת, או בין זורק אבן לבן מרסס גז פלפל. מדובר בתקיפה מרובה משתתפים שוצאה בצוותא, כך שככל משתתף, אחראי במידה רבה גם למשיעיהם של יתר המשתתפים. ראה והשווה: בשי'פ 21/5066 מדינת ישראל נ' **חלאף** (23.7.2021) שם נקבעו דברים דומים בהקשר לעוצמת המ██וכנות.

10. במסגרת מתחם העונש ההולם יש לשקלל גם את הנזק שנגרם לדורבן העבירה. בהקשר זה, ראוי להפנות לעמדת קורבן העבירה, כפי שהוא מזוהה ביטוי בהצהרה שהגיש, ובזה ציין, בין היתר: "למרות כל התchanונים שלי הם הפסיקו רק שהו בטוחים שאין מת. מאוד הפליא אותי כמות השנאה במבטיהם שלהם והקללות הנה ערבי הנה ערבי כמו שמצאו מטמון. שנייה לאחר מכן נהייתי כמו ברוז במטווה. הם ייתרו את האוטו מכל הכוונים, התיזו עביני גז פלפל והתחילה תוקפים אותו באבניים מכל הכוונים והגדלים. זה היה מתוכנן שהמתה הראשון שבר את כל הזכוכיות וכל השאר הגיעו בי בכל מקום אפשרי, אפילו הקוצב לב קיבל אבן. לאחר שהייתי כמעט מעולף דקרו אותו בסכין ליד הצואර בנשך קר. היתי בטוח שאין לא יצא מזה. זה היה מתוכנן היטב ומהיר ולא הפסיקו למרות שראו שכלי שותת דם. רק כשנפלתי על ההגה היו בטוחים שאין מת

ואז ברחו כמו עכברים".

11. חשוב להזכיר, והדברים בוגדר נסיבות הקשורות בביצוע העבירה שיש להבאים בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם, כי קרובן העבירה לא היה חלק מעימות כלשהו, לא עשה דבר וחצי דבר שהוא בו משום "הלהטת היצרים", וכל "חטאו" הסתכם במווצאו. הסיטואציה בה אזרח נמצא בתוך רכב בחניון, ולפתע מותקף במתוח אבנים על-ידי המונ זעם, כאשר אחד מהתקופים אף ذוקר אותו באמצעות סכין, היא סיטואציה קשה, אכזרית וחריפה הן בהתיחס להיבטים הקשורים לחוק העונשין, והן בהתיחס להיבטים מוסריים בסיסיים.

12. באשר למדיניות העונשה, ובשים לב לייחודיותו של האירוע, ראוי להתמקד בסיקירת מדיניות העונשה הנוגנת **בעיקר** בעבירות שבוצעו על רקע אירובי "שומר חומות" והגיעו לפתחו של בית המשפט העליון ולפתחם של בתי המשפט המוחזקים.

(א) **ענין אוחנינה** - בchnerתי את טיעוני הצדדים באשר לرف העונשה שנקבע **בענין אוחנינה**, ודומני כי מעשיו של הנאשם חמורים יותר ממעשיו של אוחנינה. הנאשם, כמו אוחנינה (שהיה מעורב באירועי התפרעות בבתי-ים) לא הגיע למקום העימות באופן אקראי, שניהם לא היו מצדדים בנשך קר, ושניהם פעלו חלק מהמון זעם. יחד עם זאת, הסיטואציה בה נטל הנאשם חלק, דהיינו - תקיפה מרובה משתתפים של אדם בן 60 היושב ברכבו, היא סיטואציה חמורה יותר מהסיטואציה בה נטל אוחנינה חלק, גם אם רכיב "שלחוב ההמון הזעם" היה אך ורק מנת חלקו של אוחנינה. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה בגין אוחנינה, והשיט עליו **עונש של 20 חודשים מאסר**, ודומני כי עונשו של הנאשם צריך להיות חמור יותר. עוד יציין כי עברו פלילי של הנאשם חמור באופן ממשמעותי מזה של אוחנינה, כך שלא ניתן לומר כי העונשה שהוטלה על אוחנינה בבית המשפט העליון משקפת עבר פלילי מכבד.

(ב) ע"פ 901/2022 **מדינת ישראל נ' אסוד** (24.2.2022) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של מעורב נוספים באירועי התפרעות במציע שומר חומות, כאשר באותו מקרה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות שסופה נזקmani געuni, הסגת גבול כדי לעבר עבירה ממני געuni, היזק בזדון ממני געuni והתרפעות. בית המשפט העליון עמד על חומרת מעשיו של אותו נאם, שמצוותא חדא עם רעולי פנים גרם נזק למלון בעיר עכו, אשר בהמשך האירוע הוצאה על-ידי אחד המעורבים האחרים - הוצאה שכתוצאה ממנו גרם מוות של אחד מאורחי המלון. באירוע נוספים בו היה מעורב אותו נאם, הוא לקח חלק בהתפרעות, במסגרת ידו אבנים לעבר שוטרים על-ידי אחרים. בית המשפט המוחזק גזר על הנאשם 12 חודשים מאסר, ואילו בית המשפט העליון החמיר בעונש והעמידו על 22 חודשים מאסר.

וכך ציין בפסק הדין: "**החומרה המיוחדת באירוע זה** (האירוע הראשון בו הורשע אותו אסוד - ב.ש) **נובעת מעוצמתו, מריבוי המשתתפים ומהמניע הגעuni שעמד בבסיסו**. **לכן יש להוסיף כי דקה בודדת לאחר שהמשיב יצא מהמלון, פרצה בו הדליה אשר הסתיימה במוות הטרagi של המנוח**. **תוצאה זו יש בה**

כדי ללמד על הסכנה הפוטנציאלית החמורה הנשקפת לשalom הציבור ולביטחונו בנסיבות שבוצעים על-ידי המון אדם, אשר מחייבים ענישה חמירה; וזאת, גם ללא פגעה בגוף או ברכוש, וכל וחומר כאשר - כבunningנו - **-airura פגעה כאמור... .**

ועוד צוין: "לכך יש להוסיף כי המשיב הורשע בהשתתפות בשני אירועים נפרדים אשר בוצעו בהזדמנויות שונות".

השווואת ענינו של אסוד לענינו, מלמדת כי מעשי של הנאשם חמורים מענינו של אסוד. בדומה לאותה הבדיקה שערכתי בעניין **אוחנינה**, לא ניתן לומר כי מעשי הקשים ומכוונים של אסוד שווים במשקלם לתקיפתו של אדם בן 60 היושב ברכבו, מבלי שעשה דבר וחצי דבר. אני ער לעובדה כי אסוד היה מעורב בשני אירועים, ולדברים כמוובן משקל, אך עדין מסקנתני כי ענינו של הנאשם חמור יותר מענינו של אסוד, גם אם במידה מתונה.

(ג) ע"פ 159/22 מדינת ישראל נ' ابو תאיה (2.3.2022) במקורה זה, שהתרחש כחודש טרם מבצע "שומר חומות",ណון מקרה בו הותקפו שני אזרחים יהודים שהיו בדרך להתפלל בכותל המערבי, וזאת באמצעות מכאה בפניהם בחוץ, ותוך צעקות "אללה הוא أكبر". אחד משני האזרחים שלף אקדח וכיוון אותו לעבר הנאשם, ובהמשך, הצלחו השניים להשיכב את הנאשם על הקרקע לצורך עיכובו ומסירתו לידי המשטרה. הנאשם הורשע בשתי עבירות של פיצעה בנסיבות חמירות ממניע של גזענות או עינוי כלפי הציבור, לפי סעיף 334 בצוירוף סעיפים 335 ו-144 לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנגע בין 10 חודשים מאסר ל- 16 חודשים מאסר, והטיל על הנאשם 11 חודשים מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את העונש **על 22 חודשים מאסר**, תוך שהוא קובע את הדברים הבאים: "**נסיבות האירוע אף הן אינן מלמדות על צורך להקל עם המשיב, נהפוך הוא - העבירות בוצעו מבלי שקדמה לכך כל התగורות מצד המתلونנים. מדובר בתוקפות ובריותן ממניע גזעני - פשוטו ממשמעו.** בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה העומדת בנסיבות שכאלו ועל מדיניות הענישה המחייבת שיש לנ��וט בעבירות שבוצעו ממניע זה (ע"פ 1116/21 בדר נ' מדינת ישראל, פיסקה 11 (30.6.2021); ע"פ 2906/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 12 (14.7.2019))."

עוד נקבע, תוך הפניה לענינו של **אסוד**, והדברים רלוונטיים לקביעת המתחם בעניינו, כי כאשר מדובר בעבירות שבוצעו ממניע גזעני, נדחים ככל שיקולי הענישה האחרים, ובهم נסיבות אישיות ושיקולי שיקום מפני שיקולי הגנה על שלום הציבור ובטחונו, ושיקולי הרתעת היחיד והרבבים.

על פניו, מעשי ההקונקרטיים של ابو תאיה חמורים יותר מאשר של הנאשם, אך אלה נעדרים שני סמלנים משמעותיים שהיו בעניינו: (א) היותו של התוקף חלק מהמון משולב; (ב) חוסר האונים של קורבן העבירה אשר ישב באותו רכבו, וזאת במובן מקורבונות העבירה בעניין ابو תאיה, שאחד מהם היה מצד בנשך, ושניהם הצלחו להשתלט על התוקף.

(ד) עפ"ג 22-04-26952 מדינת ישראל נ' אנטקלי (9.5.2022) באירוע זה, שהתרחש תחילת בבית משפט השלום בחיפה, דובר בנאש אשר נטל חלק במספר מוקדי התפרעות בעיר עכו, בהם יידה אבנים לעבר שוטרים (יחד עם אחרים). בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 חודשים ל- 24 חודשים מאסר, והטיל עונש של 8 חודשים מאסר. בית המשפט המחוזי בחיפה קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי באירוע מהסוג דנא יש מקום לקביעת מתחם חמור יותר נוכח שיקולי הרתעת היחיד והרבים, והעמיד את עונשו של הנאשם על **14 חודשים מאסר**. דומני כי מעשיו של הנאשם שלפניהם חמורים יותר, הגם שמעורבותו הייתה באירוע אחד, וזאת בנגדו לאותו אנטקלי. מסקנה זו מתבקשת נוכח תקיפתו הממוקדת של קורבן העבירה, וזאת במובן מיידי אבנים לעבר כוחות משטרה.

ראה והשווה אף פסק דין נוסף שנית בבית המשפט המחוזי בחיפה, באותו פרשה, בעל סממנים דומים לעניין אנטקלי - ע"פ 22-04-26998 מדינת ישראל נ' ابو היג'א (9.5.2022).

(ה) הסגנון הגיע לעינוי את פסק הדיון שנית בע"פ 18/8538 פרוך נ' מדינת ישראל (7.1.2019) שם הטיל בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר על הנאשם שהורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות מניע גזעני. מעבר לעובדה כי טיב המעשים שביצע אותו נאש שונה, הרי שהוא נאש פעל בצוותא עם מעורב אחד נוספת, והדברים שונים בתכלית מאירוע תקיפתו של קורבן העבירה בענייננו. מכל מקום, בית המשפט העליון סבר כי מיקומו של הנאשם במתחם שנקבע בבית המשפט המחוזי היה שגוי, ועל כן התערב בענישה והעמידה על **15 חודשים מאסר** לריצוי בפועל.

13. חלק ממדיניות הענישה הנורוגת, ובאופן קונקרטי גם על בסיס עקרון אחידות הענישה, יש ליתן את הדעת לעונש המוסכם שהוטל על הנאשם 1, כפי שזה פורט בסעיף 2 לעיל.

14. شكלול הנתונים שפורטו, מוביל למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעניינו צריך לעמוד ברף התחתון על 25 חודשים מאסר וברף העליון על 50 חודשים מאסר.

15. באשר למתחם העונש ההולם בתיק הצירוף, אצין כי מדובר בשורת אמירות מאיניות ומכוורות שהשמי הנאשם כלפי סבו וככלפי שוטר, אותן לא ניתן לראות כ"פליטתפה". יחד עם זאת, דומה כי התנהלות הנאשם המתווארת בכתב האישום הייתה חלק מסערת רגשות בה היה נתון, ולא מן הנמנע כי יש ממש בטעنته, לפיה התנצל בפני סבו ויישר עימו את הדברים (הסביר אף העיד בבית המשפט בשלב הראיות לעונש, ואישר כי כך הם פניו הדברים, הגם שברור כי יש לקחת בחשבון את הסיטואציה בה עמד בבית המשפט).

קלילות ואיומים מהסוג שהשמי הנאשם פוגעים בערך של שמירה על ביטחון הציבור וביטחון קורבנות העבירה, בשלות נפשם, ויש בהם אף כדי לפגוע בתקינות פעולות רשות אכיפת החוק, והצורך לאפשר לאלה העוסקים בכך "סבבת עבודה בטוחה".

16. עיינתי בפסקין הדיון שהוגשו על-ידי הצדדים באשר לעבירות איומים ובפסקין דין נוספים, וראיתי להפנות לפסקין הדיון הבאים: רע"פ 4935/17 **סימדוויב נ' מדינת ישראל** (24.8.2017); רע"פ 96/16 **טמזרטי נ' מדינת ישראל** (6.1.2016); ע"פ (מחוזי חיפה) 15-02-15 4214-**בכר נ' מדינת ישראל** (6.5.2015); ת"פ 18-11-30753 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.11.2020).

אצין כי בכלל, כאשר עבירות איומים מבוצעות ללא עבירות אלימות נוספת, ומתבררות בבית משפט השלום, מדיניות הענישה הנווגת נעה בין עונשים מותנים לבין תקופות מאסר קצורות של מספר חודשים.

17. בהינתן האמור לעיל, ראייתי לקבוע מתוך עניינו של תיק ה版权归原 הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשים. מאסר.

קביעת העונש המתאים

18. לצורך קביעת העונש המתאים, נתתי דעתן לשיקולים הבאים:

(א) **הודאת הנאשם וקבלת האחריות** - הנאשם הודה במינוחם לו הן במסגרת התקיק העיקרי והן בתחום ה版权归原. אקט ההודאה טמון בחובו חיסכון בזמן ציבורו, אך בעיקר - יש בו כדי ללמד על הפנמת הפסול במשעים. וכך, משקלו המשמעותי לקולא בגדרו של מתחם העונש ההולם.

(ב) **עבר פלילי** - עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות בעבירות סחיטה באיזומים, איומים, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ועוד. הנאשם ריצה שני מאסרים קיצרים יחסית (6 חודשים ו-12 חודשים) וביצע את העבירות עניינו כאשר שני מאסרים מותנים מרחכים מעלה ראשונה: מאסר מותנה ראשון בן 8 חודשים אשר יש להפעילו נוכח הרשעת הנאשם בתחום העיקרי, ומאסר מותנה שני בן 4 חודשים, אשר יש להפעילו נוכח הרשעת הנאשם בתחום ה版权归原. אצין כי שני המאסרים המותניים הוטלו באותו גזר דין, נתון המצדיק, כשלעצמם, חפיפה מסוימת בדרך הפעלתם. עברו הפלילי של הנאשם מהוות אף הוא שיקול בגדרו של מתחם העונש ההולם,DOI בו על-מנת להצדיק קביעת עונש מתאים שאינם בקשר לרף התחתון של מתחמי הענישה.

(ג) **נתונים אישיים** - נתתי דעתן הנתוני האישיים של הנאשם, כפי שאלה עלו בטיעוני בא-כחו, ואף בתסקרי שירות המבחן שהוגשו במסגרת תיק ה版权归原. הנאשם בן 29, אב לילד בן 3.5, אשר התגורר עד מעצרו עם זוגתו. בעל עסק לממכר מזון, הנאשם סיים 10 שנות לימוד, אובדן בצעירותו כבעל הפרעות קשב ולקויות למידה, ובשלב מסוים, נשר מלימודיו. אימו אינה עובדת, אביו מתמודד עם מחלת לב, ופרנסתם נשענת על קצבאות הביטוח הלאומי. ראייתי ליתן משקל מסוים, גם אם מועט, לננתוני האישיים של הנאשם, ובמיוחד להשפעת המשך הרחקתו מה הציבור על משפחתו ובנו הקטן.

(ד) **תקופת מעצר ממושכת** - יש משקל מסוים לעובדה כי הנאשם עוצר תקופה ממושכת, בתנאים לא פשוטים, המאפיינים עצורים בעבירות ביטחון.

.19. לאור האמור לעיל, ראוי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 31 חודשים מאסר לRICTO בפועל (בגין התקיק העיקרי).

.ב. 3 חודשים מאסר לRICTO בפועל (בגין תיק הציגוף).

32. העונשים המפורטים בסעיפים "א" ו-"ב" ירוצו בחופף ובמצטבר, באופן שהעונש הכללי יעמוד על 3 חודשים מאסר.

.ג. אני מפעיל את שני המאסרים המותנים (8 חודשים ו- 4 חודשים מאסר) שהוטלו על הנאשם בת"פ 17-12-17, בחופף ובמצטבר האחד לשני, ובחופף ובמצטבר לעונש הכללי שהוטל על הנאשם (32 חודשים מאסר) כ**ך שרך הכל ירצה הנאשם 38 חודשים מאסר החל מיום מעצרו 19.5.21**.

בהתואה בדבר חפיפה חלקית של המאסרים המותנים, לחייב בחשבון כי שני המאסרים המותנים הוטלו באותו גזר דין, וכי העבירות שבוצעו בתיק העיקרי, המפעילות את המאסר המותנה בן 8 החודשים, בוצעו כ- 15 ימים טרם הסתיימה תקופת התנאי.

.ד. 9 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע או עבירה רכוש מסווג פשע.

.ה. 5 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירה רכוש מסווג עוון או עבירת איומים.

.ו. פיצוי לקורבן העבירה (עד תביעה 1) בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלוםויות חודשיות שוות ורכזפים החל מיום 1.10.2023 ועד לסיום התשלומים.

.ז. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יותר מיום 1.4.2024 או 5 ימי מאסר תמורה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודיע היום י"ב تمוז תשפ"ב, 11/07/2022 במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא